

Іван Августинівич: «Хто, як не ми?»

У заліку судинного хірурга Київського військового клінічного госпіталю, нашого земляка Івана Августинівича - не один десяток проведених успішних операцій. Рятуючи життя тяжкопоранених учасників АТО, молодий поліщук докладає всі свої сили, знання, бо впевнений - ті, хто стоять на сторожі Батьківщини, не мають права померти. Національною медичною палатою України він нагороджений медаллю «За спасіння життя».

Він ніколи не мріяв про медичний фах, тим паче - про спеціалізацію хірурга. Та протистояти твердим переконанням бабусі Любові Іванівни Жовклої, котра все своє життя присвятила медицині і мріяла про те, щоб онук продовжив її династію, якось не зміг. Як вирок сприйняв поїздку до Яготинського медичного коледжу і покійно подав документи до вступу.

- А вже на першому практичному занятті, яке проводив нам патологоанатом, я зрозумів: хірургія має стати

справою мого життя, - згадує Іван. - Я успішно закінчив коледж і один-єдиний з групи отримав направлення на роботу в Київську обласну клінічну лікарню №1. Працював і паралельно готувався до вступу в медичний університет. Добре завжди розумів, як би тяжко мені при цьому не доводилось, маю встигати все, маю знати все і уміти все, що стосується і навчання, і хірургії зокрема. Через те, мабуть, і такий результат мого старту в самостійне життя.

За його плечима - п'ять років роботи в реанімаційному відділенні. А ще молодий медик неймовірно пишається тим, що йому випало самостійно прийняти четверо пологів. Успішним було навчання в Національному медичному університеті імені О.Богомольця. Він отримував підвищені стипендії за відмінні знання, паралельно працював на кафедрі університету, був старостою курсу. Йому довірили право очолити студмістечко університету. І як його директор мав опікуватися шістьма студентськими гуртожитками, в яких проживає понад 3500 молодих людей. Червоний диплом - свідчення його якісних знань. Ім'я Івана Ігоровича Августинівича занесено в Золоту книгу Пошани університету. Робота судинним хірургом у військовому госпіталі - рівень готовності хірурга Івана Августинівича до боротьби за життя тяжкопоранених військовослужбовців. Співпраця з канадськими спеціалістами, яка продовжується протягом останніх трьох років, - ще один ступінь

його знань і шаленої працездатності. Канадські хірурги впродовж всього часу, до поки триває АТО, проводять в їх госпіталі безкоштовні операції. Іван радо переймає досвід колег і вже отримав від них пропозицію на стажування в Канаді.

- Це залишаю на перспективу, - ділиться сокровенним із земляками молодий хірург. - Я щойно завершив інтернатуру. Тепер готуюсь до вступу в аспірантуру, до написання дисертації. І поїздка на стажування за кордон стане для мене можливою лиш після захисту кандидатської.

Паралельно Іван займається науковими розробками, співпрацює з науково-дослідними інститутами.

- Вважаю, що ми - молоді - маємо сказати своє вагоме слово в медицині. Хто, як не ми, маємо боротись за життя і здоров'я людей, втілюючи в цю справу нові розробки, новітні технології?! Майбутнє - за молодими, мислячими, енергійними спеціалістами, які прагнуть не просто працювати, а працювати з максимальною віддачею.

Молодості властивий максималізм. З ним і крокує по життю вихідець із села Дібрівськ Іван Августинівич. Навчання, керівництво студмістечком, наукова робота, хірургічна практика. А ще в житті є місце для кохання. Дружина Оксана теж майбутній медик, паралельно вивчає фармацію. Іван захоплюється спортом, обожноє рибалку, полювання і всім серцем любить поліський ліс. А понад усе - життя. І докладає всіх сил, щоб зберегти життя іншим.

Галина ГАВРИЛОВИЧ